

Solatges

III

No em manca pas l'apetit
ni potser l'avinentesa;
però em domina un neguit
molt semblant a timidesa
que em frena l'impuls del pit...

Sóc un cor acovardit,
governat per la feblesa;
visc talment com abaltit
dins un llot d'estupidesa.

Es trista ma jovenesca
tacada d'un mal despit,
sense un gaudi, sense un crit
de joia i de placidesa...

Algun jorn, tindré delit
per llançar-me a l'escomesa?

Però el dubte maleït,
aquell malastruc neguit
que concita la tristesa,
frena l'impuls, deixondit
del meu pit...

Tanmateix, mon cor occit
ha de vèncer ja feblesa!

IU BOHIGAS

Imp. Salomó Marqués - Girona

Parròquia de Vilablareix, esta
mòrat de mala manera d'una verge
de la plaça del Veïnat, però el més
greu del cas és que aquesta verge no
està per les pregàries d'aquest po-
bre devot seu que, com hi ha Déu,
és un sant com pocs n'hi ha al cel.
Res, misèries de la vida Vida.

En Severo de Ripoll és un jove-
net que val totes les peles per con-
quistar noies a tot drap. No és cert
Maria Xifra? No és cert Lluïseta
Triola? No és cert, Maria Coll? No
és cert, Dolores...? No és cert Maria
Fàbrega?..

I el mateix diem d'en Miquel, el
«castigador», l'ex-futbolista, que
de tantes dones que té que estan
pels seus ossets, aviat podrà ésser
«Sulfàn» d'un harem. No és així,
Quelet?

El «dandy» Conrado, l'ex de la
minyoneta de can Peret, n'ha trobat
una altra pel seu compte que la ma-
tarà a disgustos i enrabiades. Per as-
solir l'amor d'aquest jove, s'hi ha d'a-
nar amb una vara de treixe o bé amb
un canó del quaranta tres. I encara